

První den – Zůstaň ve mně

„Já jsem vinný kmen, vy jste ratolesti.

Kdo zůstává ve mně a já v něm, ten nese hojné ovoce; neboť beze mne nemůžete činit nic.“

Jan 15,5

Neustálé napojení – zásadní podmínka pro produkci ovoce

Po promoci jsem byl povolán do okresu, který měl tři malé sbory. Byla zima. Jeden sbor měl převážně starší členy. Když byla dobrá sobota, třeba vánoční program, měli jsme tam možná 40 lidí. Když byla špatná sobota, přišlo deset lidí.

Jednu sobotu bylo velmi chladno, kolem minus 35 °C, a objevilo se devět lidí: moje čtyřčlenná rodina a dalších pět. Říkal jsem si: „Mám vůbec kázat?“ Hlavní starší, dáma, které bylo asi 90 let, řekla: „Platíme desátek, takže kázat musíš.“ Tak jsem to udělal.

Kázal jsem na text u Jana 15,4–8. Ve čtyřech verších Ježíš třikrát opakuje „Zůstaňte ve mně“. V hebrejské kultuře je něco třikrát opakované velmi důležité, dokonce zásadní. Zdůraznil jsem, že nejde ani tak o to, co v křesťanském životě děláme. I když jsme povoláni sloužit, nikdy nebudeme mít výsledky sami. Ježíš však dal své slovo, že zůstaneme-li v něm, ať budeme prosit o cokoli, stane se to. Neexistuje žádná dvojznačnost; je zde stoprocentní záruka úspěchu.

„Takže,“ řekl jsem posluchačům, „není to o tom, co můžeme udělat my, ale o tom, co může udělat Bůh. V tom je ten zásadní rozdíl.“

Autorka Ellen G. Whiteová říká: „Nejsou to schopnosti, které nyní máte nebo kdy budete mít, co vám zajistí úspěch. Jde o to, co pro vás může udělat Pán. Potřebujeme mít mnohem menší důvěru v to, co může udělat člověk, a mnohem více důvěry v to, co pro každou věřící duši může udělat Bůh.“ (*Christian Service*, s. 262)

Řekl jsem svému malému shromáždění, že modlitba „je tajemstvím duchovní síly“ (*Prayer*, s. 12). Spojuje nás se „Zdrojem síly“ (*Prayer*, s. 272). Modlitba nám umožňuje přístup k Božím „bezmezným zdrojům“ (*Steps to Christ*, s. 95). Je to nejučinnější zbraň proti satanovým útokům (*Testimonies for the Church*, sv. 1, s. 295, 296, 345, 346).

Řekl jsem jim o zaslíbení, které Ježíš dal v Evangelii podle Matouše 18,19.20: „Opět vám pravím, shodnou-li se dva z vás na zemi v prosbě o jakoukoli věc, můj nebeský Otec jim to učiní. Neboť kde jsou dva nebo tři shromáždění ve jménu mém, tam jsem já uprostřed nich.“ Neříká se tam: „Pokud 200 nebo 300 požádá,“ ale „pokud dva nebo tři požádají“ o něco ve shodě, v jednotě. A neříká: „Mohl bych to udělat,“ ale velmi jasně říká: „Udělám to.“

Řekl jsem svým několika posluchačům: „Není možné nedělat nic. Musíme se modlit a pracovat a Bůh dá výsledky, jak slíbil.“ Bylo to silné kázání o síle modlitby.

Když jsme jeli s manželkou domů, řekl jsem jí: „Musíme se přestěhovat. V tomto sboru není žádná naděje na růst nebo vlastně na nic.“ Zopakovala mi mé kázání s Ježíšovým slibem a zeptala se mě: „Proč je nevyzveš k modlitbě?“ Váhavě jsem tak učinil. Těch pár dam přicházelo každé ráno v 6.30 h, aby se společně modlily za Ducha svatého, růst církve, za rodiny, město, Boží plán pro naši církve a jasno v tom, co musíme udělat. O tři měsíce později měl sbor návštěvnost asi 120 lidí.

Bůh vás volá, abyste neustále zůstávali v něm, bez přestání se modlili, nikdy se od něj neodpojovali a chodili s ním. Zve vás, abyste v něm přebývali, a vy ho denně musíte zvát, aby přebýval ve vás. To je váš jediný zdroj skutečné síly. V tom tkví vaše bezpečí. Dokud jste spojeni s Bohem, satan nad vámi nemá žádnou moc. Kristus ve vás a vy v něm je jediná cesta k růstu a úspěchu.

Modlitební čas (30–45 minut)

Každá modlitební skupina má jiné společné modlitby. Doporučujeme vám strávit příštích 30–45 minut při společné modlitbě, ať už vás Duch svatý povede jakýmkoli způsobem. Navrhujeme krátké konverzační modlitby (1–3 věty). To umožňuje, aby se více lidí modlilo vícekrát. Níže je uvedeno několik příkladů modliteb prostřednictvím veršů Písma na základě daného tématu. Můžete se modlit i prostřednictvím jiných pasáží a zahrnout do svého modlitebního času další témata. Náměty k modlitbám najdete v příručce pro vedoucí a v modlitebních žádostech celosvětové církve.

Modlitba prostřednictvím Božího slova – Jan 15,5

„Já jsem vinný kmen, vy jste ratolesti. Kdo zůstává ve mně a já v něm, ten nese hojné ovoce; neboť beze mne nemůžete činit nic.“

„Kdo zůstává ve mně a já v něm“

Ježíši, nauč nás, jak v tobě přebývat každý den. Bez tebe jsme jako mrtvé ratolesti oddělené od životodárného vinného kmene. Kráčeš s námi, pracuj v nás, mluv skrze nás. Prosím, přebývej v našich srdcích a miluj svět skrze nás.

„Ten nese hojné ovoce“

Pane, víme, že veškerá spravedlnost pochází od tebe. Pěstuj v našich životech ovoce Ducha. Naplň nás svou láskou, radostí, pokojem, trpělivostí, laskavostí, dobrotou, věrností, mírností a sebeovládáním. Ať naše životy odrážejí tvůj neposkvrněný charakter každému, koho potkáme.

„Beze mne nemůžete činit nic“

Pane, naše vlastní spravedlnost je jako poskvrněný šat. Porušujeme své sliby, urážíme nepřátele a zrazujeme ty, které milujeme. Bez tebe jsme bezmocní a ztraceni. Každý den potřebujeme tvou lásku, tvou trpělivost a tvou milost ve svých srdcích. Udržuj nás ve své blízkosti.

Další modlitební návrhy

Poděkování a chvály: Poděkujte za konkrétní požehnání a chvalte Boha za jeho dobrotu.

Vyznání: Několik minut věnujte soukromému vyznávání hříchů a děkujte Bohu za jeho odpuštění.

Pokyny: Požádejte Boha, aby vám dal moudrost pro aktuální problémy a rozhodnutí.

Naše církev: Modlete se za potřeby regionální i světové církve (viz samostatný list s potřebami církve).

Místní žádosti: Modlete se za aktuální potřeby členů sboru, rodiny a sousedů.

Naslouchání a odpověď: Udělejte si čas, abyste naslouchali Božímu hlasu a odpověděli chválou nebo zpěvem.

Druhý den – Nauč nás modlit se

„Jednou se Ježíš na nějakém skrytém místě modlil;
když přestal, řekl mu jeden z jeho učedníků: „Pane, nauč nás modlit se...““

Lukáš 11,1

Srdce křesťanského života

Modlitba je nezbytná, dokonce životně důležitá.

„Každé ráno si udělejte čas a začněte svou práci modlitbou. Nemyslete si, že je to ztracený čas; je to čas, který přežije věčné věky. Tímto způsobem bude dosaženo úspěchu a duchovního vítězství.“ (*Testimonies for the Church*, sv. 7, s. 194)

Učedníci byli často svědky toho, jak se Ježíš modlil. Všimli si, že vedl jiný modlitební život než oni. Učedníci byli dobří a duchovní lidé. Měli oddaná srdce a chtěli sloužit Bohu. Chodili do sboru, zachovávali sobotu, věrně vraceli desátek a jedli čisté pokrmy. Všichni v Izraeli, zvláště učedníci, věděli, jak se modlit, že?

My si myslíme, že víme, jak se máme modlit. I děti se umějí modlit. Ale když učedníci sledovali, jak se Ježíš modlí, a porovnávali své modlitby s jeho, uvědomili si, že nevědí, jak se modlit. To byl důvod, proč řekli: „*Nauč nás modlit se...*“ (Lukáš 11,1).

Předpokládáme, že modlitba je tak jednoduchá. Jistě, Bůh vyslyší i tu nejjednodušší modlitbu. Svůj modlitební život však musíme neustále zlepšovat.

Učedníci si uvědomovali, že budou kázat, ale na nikoho z nich to nezapůsobilo. Snažili se léčit nebo vyhánět demony, ale neměli žádnou moc. Ptali se Ježíše: „Jak to děláš?“ Ježíš řekl: „Modlitbou a půstem.“

Ježíš v podstatě říká, že nemůžete dělat věci podle své vlastní moudrosti; je to jen v Boží moci. Abyste uspěli, musíte se vážně modlit. V listu Římanům Pavel říká, že Duch svatý se za nás přimlouvá, protože ani nevíme, jak se modlit (Římanům 8,26).

„Modlitba je dýchání duše. Je to tajemství duchovní síly... Zanedbávejte modlitby nebo se modlete jen tu a tam, jak se vám to hodí, a ztratíte spojení s Bohem.“ (*Prayer*, s. 12, 13)

Ježíš měl bohatý modlitební život a často trávil na modlitbě celou noc. „Sám Ježíš, když přebýval mezi lidmi, se často modlil... Je naším příkladem ve všem... Jeho lidství učinilo z modlitby nutnost a výsadu. Našel útěchu a radost ve společenství se svým Otcem. A jestliže Spasitel lidí, Boží Syn, cítil potřebu modlit se, oč více by měli slabí, hříšní smrtelníci pociťovat nutnost vroucí a neustálé modlitby“ (*Steps to Christ*, s. 93, 94).

Ježíš učinil modlitbu svou prioritou, první věcí před začátkem dne. „Časně ráno, ještě za tmy, vstal a vyšel z domu; odešel na pusté místo a tam se modlil“ (Marek 1,35). Ježíš si našel čas a místo pro modlitbu.

Když učedníci řekli: „Nauč nás modlit se...“, Ježíš jim neřekl: „Modlete se těmito slovy“, jako by šlo o mantru. Ve skutečnosti jim jasně řekl, aby neopakovali stejná slova pokaždé, když se modlí (Matouš 6,7). Sám Ježíš se v Janovi 17 modlil zcela odlišným způsobem, podle potřeby situace.

„Modlit se znamená otevřít své srdce Bohu jako nejlepšímu příteli“ (*Cesta k vniřnímu pokoji*, s. 96). V modlitbě otevíráme své srdce Bohu v upřímném rozhovoru, jako v dialogu. Pokud při každé modlitbě budete opakovat stejná slova, stane se z toho rutina a nebudete vůbec myslet na to, co říkáte.

Modlitba a studium Slova by měly probíhat současně. Skrze modlitbu mluvíme s Bohem; skrze Slovo k nám mluví Bůh.

Ježíš žil životem modlitby. Modlil se brzy ráno, šel se modlit na konkrétní místo a otevřeně mluvil s Bohem. Je naším příkladem. Volá nás, abychom se modlili stejně jako on.

Modleme se společně.

Modlitební čas (30–45 minut)

Každá modlitební skupina má jiné společné modlitby. Doporučujeme vám strávit příštích 30–45 minut při společné modlitbě, ať už vás Duch svatý povede jakýmkoli způsobem. Navrhujeme krátké konverzační modlitby (1–3 věty). To umožňuje, aby se více lidí modlilo vícekrát. Níže je uvedeno několik příkladů modliteb prostřednictvím veršů Písma na základě daného tématu. Můžete se modlit i prostřednictvím jiných pasáží a zahrnout do svého modlitebního času další témata. Náměty k modlitbám najdete v příručce pro vedoucí a v modlitebních žádostech celosvětové církve.

Modlitba prostřednictvím Božího slova – Lukáš 11,1

„Jednou se Ježíš na nějakém skrytém místě modlil; když přestal, řekl mu jeden z jeho učedníků: ‚Pane, nauč nás modlit se...‘“

„Ježíš se na nějakém skrytém místě modlil“

Otče, nauč nás modlit se jako Ježíš. Přiznáváme se, že se vymlouváme a že se necháváme něčím rozptylovat a zaneprazdňovat. Pomoz nám vybrat si ten nejlepší čas a místo pro každodenní setkávání s tebou. Změň naše priority a pomoz nám vytvořit si nové návyky, které nás povedou do tvé přítomnosti.

„Pane, nauč nás modlit se...“

Ano, Pane, ukaž nám, jak se máme modlit, jak jsi to ukázal učedníkům. Děkuji za krásný příklad modlitby. Ukaž nám, jak své modlitby a životy máme modelovat podle tebe. Naplň nás Duchem svatým a použij naše modlitby k proměně našich domovů, církve, komunity a tvého království.

Další modlitební návrhy

Poděkování a chvály: Poděkujte za konkrétní požehnání a chvalte Boha za jeho dobrotu.

Vyznání: Několik minut věnujte soukromému vyznávání hříchů a děkujte Bohu za jeho odpuštění.

Pokyny: Požádejte Boha, aby vám dal moudrost pro aktuální problémy a rozhodnutí.

Naše církev: Modlete se za potřeby regionální i světové církve (viz samostatný list s potřebami církve).

Místní žádosti: Modlete se za aktuální potřeby členů sboru, rodiny a sousedů.

Naslouchání a odpověď: Udělejte si čas, abyste naslouchali Božímu hlasu a odpověděli chválou nebo zpěvem.

Třetí den – Bud'te konkrétní

*„Při modlitbě pak nemluvte naprázdno jako pohané;
oni si myslí, že budou vyslyšeni pro množství svých slov.
Nebud'te jako oni; vždyť váš Otec ví, co potřebujete, dříve než ho prosíte.“*

Matouš 6,7.8

Modlete se konkrétně

Náš syn Ovidiu koupil dům za extrémně nízkou cenu, ale dům byl ve špatném stavu a byl docela malý. Musel ho předělat a rozšířit, aby vyhovoval potřebám jeho rodiny. Ceny však výrazně vzrostly. Opakovaně hovořil o tom, že s největší pravděpodobností práci nestihne dokončit kvůli nedostatku financí.

Požádal jsem Ovidia, aby své potřeby předložil Bohu, protože on se o ně postará. Odpověděl, že se za dům běžně modlil.

Potom jsem ho požádal, aby byl v modlitbě velmi konkrétní, aby postupně předkládal jednu potřebu za druhou. Aby se nemodlil dnes za to, co bude potřebovat zítra nebo příští měsíc, ale aby se dnes modlil za potřeby dneška. Bůh odpovídá konkrétně na konkrétní požadavky. Bůh neodpovídá na obecné modlitby.

Nepřicházejte k Bohu a neříkejte: „Pane, zachraň mé bližní.“ Místo toho můžete říci: „Můj Otče, přimlouvám se za svého bližního Jana. Prosím, dotkni se jeho srdce. Také mi prosím dej moudrost a příležitosti, abych si s ním vybudoval přátelství a oslovil ho dobrou zprávou evangelia.“

Marek 10,47 představuje slepce jménem Bartimaios, jak žádá Ježíše o pomoc. Volá: „Ježíši, Synu Davidův, smiluj se nade mnou!“ To je obecný požadavek. V 51. verši ho Ježíš žádá, aby byl konkrétní: „Co chceš, abych pro tebe učinil?“ Bartimaios odpovídá: „Pane, ať vidím.“

A nyní zpět k mému příběhu – náš syn se začal modlit konkrétně. Prosil Boha, aby mu pomohl najít tým, který by vykopal základy domu. Pak začal hledat. Nicméně všechny pracovní skupiny, které kontaktoval, měly plány na měsíce dopředu a všechny si účtovaly částku mezi 18 000 a 22 000 dolarů. Nakonec se mu podařilo vyjednat s jedním týmem snížení ceny na 16 000 \$ a slib, že přijdou kopat příští týden.

Vedoucí skupiny přijel, ale těžká technika se nedostavila. Poté, co čekal celé dopoledne, ztratil trpělivost. Pak řekl, že se k nim určitě tři měsíce nemůže vrátit, a odešel. Náš syn byl zničený. Neměl žádné řešení.

Nakonec Ovidiu požádal Boha konkrétně o tým, který by rychle a za dobrou cenu vykopal základy. Když dokončil modlitbu, přišel soused a zeptal se: „Jak se máš?“

Ovidiu mu odpověděl: „Jsem v pořádku. Jen hledám pracovní skupinu, která by mi vykopala základy.“

Soused mu řekl: „No, právě tu teď mám tým, který kope základy pro náš dům. Zeptej se jich. Možná že to zvládnou udělat i pro ten váš.“

Ovidiu okamžitě běžel k sousedům a zeptal se vedoucího týmu. Ten mu odpověděl: „No, když už jsme tu s naší těžkou technikou, jakmile tady skončíme, můžeme přijít a udělat práci i u vás.“

Ovidiu se ještě zeptal: „Můžete se zajít ke mně podívat a odhadnout cenu?“

Když si to vedoucí týmu prohlédl, řekl: „Uděláme to za 2 500 dolarů.“

Jaká radost! Ovidiu viděl, že Bůh měl odpověď již připravenou, jen čekal, až o ni Ovidiu požádá.

„Modlitba je otevřením srdce Bohu jako příteli“ (*Cesta k vnitřnímu pokoji*, s. 96). Bůh vás volá, abyste s ním vedli otevřený rozhovor, abyste mu jasně a konkrétně představili své potřeby. Chce, abyste v něj věřili a očekávali odpověď na základě jeho lásky, moudrosti a zaslíbení. On odpoví ve svůj čas a svým způsobem, ale pokud na něj budete s vírou čekat, můžete si být jisti, že jeho odpověď je tou nejlepší odpovědí.

Modleme se společně.

Modlitební čas (30–45 minut)

Modlitba prostřednictvím Božího slova – Matouš 6,7.8

„Při modlitbě pak nemluvte naprázdno jako pohané; oni si myslí, že budou vyslyšeni pro množství svých slov. Nebud'te jako oni; vždyť váš Otec ví, co potřebujete, dříve než ho prosíte.“

„Nemluvte naprázdno“

Bože, nauč nás mluvit s tebou jako s přítelem. Někdy naše modlitby spadají do monotónních vzorců a zdá se, že naše slova nesaahají výš než ke stropu. Probud't nás duchovně! Pomoz nám vnímat realitu tvé přítomnosti přímo vedle nás.

„Váš Otec ví, co potřebujete“

Drahý Pane, ty už o nás víš všechno. Znáš naše obavy, naše naděje, naše silné i slabé stránky. Často žádáme o jednoduché věci, jako jsou jídlo, peníze nebo úspěch, ale ty znáš i naše nejhlubší potřeby. Děkujeme ti, že se za nás Duch přimlouvá lkáním, které naše slova nemohou vyjádřit. Věříme, že odpovíš způsoby, které si neumíme ani představit!

Další modlitební návrhy

Poděkování a chvály: Poděkujte za konkrétní požehnání a chvalte Boha za jeho dobrotu.

Vyznání: Několik minut věnujte soukromému vyznávání hříchů a děkujte Bohu za jeho odpuštění.

Pokyny: Požádejte Boha, aby vám dal moudrost pro aktuální problémy a rozhodnutí.

Naše církev: Modlete se za potřeby regionální i světové církve (viz samostatný list s potřebami církve).

Místní žádosti: Modlete se za aktuální potřeby členů sboru, rodiny a sousedů.

Naslouchání a odpověď: Udělejte si čas, abyste naslouchali Božímu hlasu a odpověděli chválou nebo zpěvem.

Čtvrtý den – Nevyslyšené modlitby (a víra)

„Ale ti, kdo očekávají na Hospodina, nabývají nové síly...“

Izajáš 40,31 (ČSP)

Čekání...

Čekání není legrace. Kdo rád čeká? Čekání v ordinaci, čekání ve frontě, čekání na zpožděné letadlo, čekání na někoho, kdo nedorazil včas na schůzku.

Abraham musel čekat 25 let, než dostal odpověď na svou modlitbu. Mojžíš čekal 40 let, než Bůh konečně zasáhl. Josef byl několik let otrokem a pak několik let seděl ve vězení – nebylo to zábavné místo, kde by se dalo čekat na Boží zásah! V Bibli je mnoho příkladů čekání na pomoc.

Čekání je výzvou pro naši trpělivost. Bible říká, že jednou z vlastností Božího lidu je právě trpělivost. Totéž platí o modlitbě. Často si možná na odpověď budeme muset počkat.

„Na každou upřímnou modlitbu přijde odpověď. Nemusí přijít přesně tak, jak si přejete, nebo v době, kdy po ní toužíte; ale přijde způsobem a v čase, který bude nejlépe vyhovovat vašim potřebám. Na modlitby, které pronášíte v osamění, když jste unavení, když prožíváte zkoušky, Bůh odpovídá ne vždy podle vašich očekávání, ale vždy pro vaše dobro“ (*Messages to Young People*, s. 250).

Když se pokoříme a představíme Bohu svou potřebu jasným, konkrétním způsobem a přitom uznáme svoji naprostou závislost na něm, on odpoví. Často však musíme čekat. Často potřebujeme vyčerpat všechny své zdroje a možnosti, než Bůh zasáhne, abychom s jistotou věděli, že to byl on. Pokud by odpověděl okamžitě, mohli bychom si na tom připsat své zásluhy.

Když nevidíme žádný možný způsob, jak vyřešit krizi, Bůh řekne slovo a stane se něco, co jsme si nikdy nedokázali ani představit. „Volej ke mně a odpovím ti. Chci ti oznámit veliké a nedostupné věci, které neznáš“ (Jeremjáš 33,3).

Pokud však Bůh neodpoví v daný čas a způsobem, o jaký žádáme, můžeme si myslet, že nám neodpověděl vůbec. Bůh na upřímné, pokorné modlitby odpovídá a jeho odpověď je tou nejlepší možnou odpovědí.

Jste povoláni, abyste poznali Boží lásku (Efezským 3,19). To je vše, co potřebujete. Čím více ho znáš, čím více mu důvěřuješ, tím více pokoje máš a tím více jsi ochotný čekat na jeho vedení a zásah. Zaměřte svůj zrak na něj, na jeho lásku, jeho zaslíbení a způsob, jakým vás vedl v minulých problémech.

„Mysl upevněnou v tobě budeš střežit dokonalým pokojem, protože tobě důvěřuje“ (Izajáš 26,3).

Bůh zná budoucnost. Stará se o vás, ale stará se také o ostatní. Možná vám teď neodpoví, protože má lepší odpověď nebo na to není nejvhodnější čas nebo nejste dosud připraveni na jeho plán. Může mít jinou odpověď, která řeší jiné potřeby, věci, o kterých možná nepřemýšlíte. Může také něco dovolit ve vašem životě, protože to je jediný způsob, jak oslovit někoho, kdo by jinak nebyl zasažen. Děje se mnoho věcí, které pochopíme až v nebi.

Mějte na paměti, že Ježíš nepřišel a nezemřel, aby nám poskytl pohodlný život na zemi. Ve skutečnosti řekl, že v tomto světě budeme mít soužení (Jan 16,33). Často používá zkoušky, aby nám dal lekce nezbytné pro růst charakteru a spasení. „Toto krátké a lehké soužení působí přenesmírnou váhu věčné slávy“ (2. Korintským 4,17).

Takže místo toho, abyste Boha prosili, aby odstranil problémy, požádejte ho, aby vám pomohl růst a učit se skrze ně. Naší největší potřebou nejsou potřeby, za které se modlíme, i když to jsou většinou skutečné potřeby. Naší největší potřebou je poznat našeho Boha. Čím více ho znáte, tím více mu důvěřujete a tím více mu dovolíte pracovat.

Bůh vás volá, abyste se modlili a hledali ho, hledali jeho přítomnost, jeho plán, jeho vedení. Snažte se ho poznat dříve, než budete hledat odpovědi a pomoc. Pak na něho vložte všechny své starosti a čekejte na něj.

Modleme se společně.

Modlitební čas (30–45 minut)

Modlitba prostřednictvím Božího slova – Izajáš 40,31

„Ale ti, kdo očekávají na Hospodina, nabývají nové síly...“

„Kdo očekávají na Hospodina“

Otče, neradi čekáme. Čekání v nás vyvolává úzkost a strach, takže spěcháme vpřed a hledáme vlastní řešení. Nauč nás spočinout v tobě, jako dítě spočívá v náručí svého otce. Dej nám víru, abychom poznali, že zítřek držíš ve svých mocných rukou. Kéž žijeme vírou, ne tím, co vidíme.

„Nabývají nové síly...“

Pane, někdy nás život v tomto rozbitém světě unavuje. Vyčerpávají nás nemoci, neshody, chudoba, nespravedlnost a osamělost. Pozvedni prosím naše oči k nebi a obnov naši sílu. Nauč nás opřít se o tebe a najít sílu ve tvých nekonečných zaslíbeních. Když jsme slabí, napoj nás na svoji moc.

Další modlitební návrhy

Poděkování a chvály: Poděkujte za konkrétní požehnání a chvalte Boha za jeho dobrotu.

Vyznání: Několik minut věnujte soukromému vyznávání hříchů a děkujte Bohu za jeho odpuštění.

Pokyny: Požádejte Boha, aby vám dal moudrost pro aktuální problémy a rozhodnutí.

Naše církev: Modlete se za potřeby regionální i světové církve (viz samostatný list s potřebami církve).

Místní žádosti: Modlete se za aktuální potřeby členů sboru, rodiny a sousedů.

Naslouchání a odpověď: Udělejte si čas, abyste naslouchali Božímu hlasu a odpověděli chválou nebo zpěvem.

Pátý den – Bud' posvěceno tvé jméno

„Tak ať svítí světlo vaše před lidmi, aby viděli vaše dobré skutky a vzdali slávu vašemu Otci v nebesích.“

Matouš 5,16

Jsme otevřený dopis

Jednou se členové sboru spolu s kazatelem pokusili pozvat sousedy na nějaké setkání. Několik jich odmítlo. Kazatel se několika rodin zeptal, zda vědí, proč nechtějí přijít. Různými slovy řekli všichni totéž: „Pokud je tam členem pan _____, raději nepřejdeme. Není laskavý ani milující. Neumí nikoho respektovat ani nezná pocit studu. Podvádí, týrá své domácí mazlíčky a je vždy naštvaný a hrubý.“ Většina členů církve by jejich důvody chápala.

Modlitba Páně začíná slovy: „*Otče náš, jenž jsi v nebesích.*“ Bůh není jen Bohem vesmíru, ale má s námi také blízký, intimní vztah. Pak se říká: „*Bud' posvěceno tvé jméno.*“ Použité řecké slovo není *hagios*, což znamená „svatý, posvátný, ctihodný“, ale *hagiazó*, což znamená „posvěcovat“. Jak můžeme posvětit nebo učinit Boha svatým, když je svatý?

Pavel říká, že jsme listem, který čtou všichni lidé (2. Korintským 3,2). V 1. Korintským 4,9 píše: „*Stali jsme se podívanou světu...*“

Lidé nevidí Boha, ale vidí nás. Naše každodenní chování může Boha oslavovat a ctít ho, nebo může zneuctovat jeho jméno, zkreslovat církev a negativně ovlivňovat její práci (Matouš 5,13–16).

Vstupte do Boží přítomnosti s chválami a pak ho uznejte jako svého milujícího Otce. Místo toho, abyste se soustředili na sebe a své potřeby, zaměřte se nejprve na Boha, na jeho jméno a čest. „Bůh si přeje, abychom hledali věci, které budou ctít jeho jméno. V žádném případě nemáme oslavovat sebe; měli bychom u Boha hledat milost a duchovní požehnání, abychom svým charakterem mohli oslavovat jeho jméno. Bůh je oslavován, jeho jméno je posvěcováno, když jeho děti ve svých životech reprezentují Kristovu povahu“ (*Manuscript 34*, 1903, odst. 15).

Modlete se podobně: „*Otče, pomoz mi ctít tě ve všem, co dnes budu dělat. Pomoz mi, abych tě správně zastupoval a nesl tvé jméno, aby tě lidé, až mě uvidí, chválili. Dovol mi, abych se choval tak, abych lidem umožnil vidět Ježíšův charakter skrze každý můj čin a slovo.*“

Také ve své modlitbě hledejte pouze věci, které by ctily a sloužily Bohu. 1. list Janův 5,14 říká, „... *že nás slyší, kdykoliv o něco požádáme ve shodě s jeho vůlí.*“

Musíme se modlit v Ježíšově jménu, ale to znamená víc než jen říkat „ve tvém jménu“. V biblických dobách představovalo jméno charakter. Modlit se v Ježíšově jménu znamená modlit se v rámci jeho vůle, žádat o věci, které by reprezentovaly jeho charakter. Jakub 4,3 říká: „*Prosíte sice, ale nedostáváte, protože prosíte nedobře.*“ „Modlit se v Ježíšově jménu znamená mnoho. Zavazuje nás to, abychom přijali jeho povahu, projevovali jeho ducha a konali jeho skutky“ (*Touha věků*, s. 427).

Ježíš slíbil, že odpoví na naše modlitby, pokud budeme prosit v jeho jménu, podle jeho vůle a o něco, co oslaví a poctí Boha (Jan 14,13.14; 1. Janova 5,14).

A když Bůh odpoví, ujistěte se, že ho chválíte a ctíte. My si nesmíme připisovat žádné zásluhy. Ten, kdo se snaží přivlastnit si Boží slávu, je satan. V pokoře vděčně vyznávejte a oslavujte Boha svými slovy, činy a modlitbami.

Když si stěžujeme, vydáváme o našem Bohu špatné svědectví. Svým způsobem říkáme, že Bůh není dobrý, že je mu to jedno, že neplní své sliby. Stále se radujte (1. Tesalonickým 5,16; Filipským 4,4). Modlete se, mluvejte a chovejte se tak, abyste ctily Boha. Jak můžete druhé inspirovat vírou, když vy sami pochybujete? Jak můžete žádat ostatní, aby chválili Boha, když si sami stěžujete?

Naší upřímnou modlitbou by mělo být: „*Můj milující nebeský Otče, pomoz mi dnes mluvit a jednat způsobem, který tě bude před ostatními náležitě reprezentovat. Dej mi jen ty věci, které tě budou ctít, a pomoz mi je používat způsobem, kterým ti budu sloužit. Dovol mi dnes oslavit tvé jméno.*“

Modleme se společně.

Modlitební čas (30–45 minut)

Modlitba prostřednictvím Božího slova – Matouš 5,16

„Tak ať svítí světlo vaše před lidmi, aby viděli vaše dobré skutky a vzdali slávu vašemu Otci v nebesích.“

„Tak ať svítí světlo vaše...“

Pane, ty jsi zdrojem všeho světla. Sviť skrze nás, aby ostatní viděli krásu tvého charakteru. Pomoz nám zářit jasně a směle, aby ostatní byli přitahováni do tvého království prostřednictvím naší lásky.

„Aby viděli vaše dobré skutky“

Bože, někdy zapomínáme, že ostatní sledují vše, co děláme. Pomoz jim vidět v našich životech lásku, ne nenávisť. Pomoz jim vidět štědrost, ne sobectví. Pracuj v našich životech na požehnání našim dětem, našim bližním, a dokonce i našim nepřátelům.

„A vzdali slávu vašemu Otci v nebesích“

Bože, ty musíš růst a my se musíme menšit. Pokoř nás a pomoz našim bližním zahlédnout tvou moc a soucit v našem láskyplném jednání.

Další modlitební návrhy

Poděkování a chvály: Poděkujte za konkrétní požehnání a chvalte Boha za jeho dobrotu.

Vyznání: Několik minut věnujte soukromému vyznávání hříchů a děkujte Bohu za jeho odpuštění.

Pokyny: Požádejte Boha, aby vám dal moudrost pro aktuální problémy a rozhodnutí.

Naše církev: Modlete se za potřeby regionální i světové církve (viz samostatný list s potřebami církve).

Místní žádosti: Modlete se za aktuální potřeby členů sboru, rodiny a sousedů.

Naslouchání a odpověď: Udělejte si čas, abyste naslouchali Božímu hlasu a odpověděli chválou nebo zpěvem.

Šestý den – Přijď tvé království

„Vždyť království Boží je mezi vámi.“

Lukáš 17,21b

Přišlo spasení

V 19. kapitole Lukáše Ježíš nabízí, že vstoupí do Zacheova domu. Potom Ježíš říká: „Dnes přišlo spasení do tohoto domu“ (verš 9). Když Ježíš přebývá tam, kde žijete, je tam nebe. A než budete moci vstoupit do Božího království, Boží království musí vstoupit do vašeho srdce. V 17. kapitole Janova evangelia se Ježíš nemodlil, aby jeho následovníci byli fyzicky odděleni od světa, ale aby nebyli ze světa (Jan 17,15.16).

Musíme si zvyknout, že už tady žijeme, jako bychom žili v nebi. Pokud se zaměříme na věci světa, budeme se světu podobat. „*Neboť kde je tvůj poklad, tam bude i tvé srdce*“ (Matouš 6,21). Pokud se ale zaměříme na Boha a na jeho království, nebeské království se bude projevat v nás a kolem nás. „Tváře mužů a žen, kteří mluví s Bohem, pro něhož je neviditelný svět skutečností, projevují Boží pokoj. Nesou s sebou jemnou a srdečnou atmosféru nebes“ (*Medical Ministry*, s. 252).

Při jedné z mých evangelizačních cest na Kubu přišlo na přednášku mnoho dětí a jejich rodičů. Od kazatele jsem zjistil, že všichni tito návštěvníci přišli kvůli jediné ženě. Zeptal jsem se jí, co jim řekla, aby přišli. Odpověděla: „Nerěkla jsem jim nic,“ a pak nás pozvala, abychom ji druhý den navštívili a viděli vše na vlastní oči. Tak jsme tam šli.

Měla extrémně malý dům – skoro jako kůlnu na náradí. Uvnitř nebyl žádný nábytek kromě dvou paland, malého stolku, dvou malých židlí a kempingového vaříče. Brzy odpoledne vyšla před svůj dům. A pak přišlo skoro dvě stě dětí! Nechala je posadit se na zem a ukázat jí papír podepsaný jejich rodiči. Potom děti vytvořily řadu a ona jim všem dala rýži. Posadily se a jedly.

Zatímco jedly, vysvětlila nám, že většina jejích sousedů nemá práci. Ona však byla požehnána, že ji má. Její plat nestačí na nákup různých potravin, ale může si koupit rýži. A pak řekla: „Jsme povoláni být jako Ježíš, abychom ukázali, jaké je Boží království, aby po něm lidé toužili. Máme používat Ježíšovu metodu. Abychom druhé živili a budovali s nimi přátelství. Když žiji jen pro sebe, nejsem jako Ježíš. Ale když dám lidem jen fyzický chléb, pomůže jim to doopravdy? Takže používám rýži, abych ukázala těmto dětem lásku. Pak jim dávám také duchovní chléb. Ale děti se často rozptylují. Aby děti poslouchaly, musejí jít domů a na důkaz toho, že mi věnovaly pozornost, musejí říct rodičům příběh a písničku, kterou se toho dne naučily. Dostávám se tak i k rodičům. Teď, když to dělám už nějakou dobu, mě všichni milují, důvěřují mi a jsou ochotni naslouchat.“

Jakmile děti dojedly, začala jim vyprávět o Jonášovi a pak je naučila písničku. Poté ji objaly a poděkovaly. Slyšel jsem je říkat: „Máme tě rádi, teto!“ Na tváři měla široký úsměv. Řekla: „Nejen že se jim snažím ukázat Boží království, ale také mi žehnají a naplňují mě radostí. Mám velkou radost, když je vidím přicházet do sboru, modlit se a učit se o Bohu. Ale mojí největší radostí bude vidět je v nebi. Proto chci, aby už nyní ochutnaly malou kapku nebe.“

Ježíš přijde brzy! Abyste však byli připraveni vstoupit do jeho království, až přijde, musíte mít jeho království v sobě už nyní. Denně se musíte modlit: „Pane, přijď dnes se svým královstvím do mého srdce.“ Bůh vás volá, abyste dnes učinili jeho království skutečností. Skrze každodenní modlitbu, studium Slova a radostnou službu zde žijte jako v nebi. Ať ve vás žije nebe. Buďte zde Božíma rukama, stejně jako byli lidé víry jeho rukama v minulosti.

Bůh chce dnes i každý den přesouvat své království do vašeho srdce a domova. Chce, abyste si zvykli žít v jeho přítomnosti jako občané nebes. Denně pozvěte nebe do svého srdce a dovolte jeho lásce, aby se skrze vaše činy rozlévala na ostatní.

Modleme se společně.

Modlitební čas (30–45 minut)

Modlitba prostřednictvím Božího slova – Lukáš 17,21b

„Vždyť království Boží je mezi vámi.“

„Království Boží“

Pane, víme, že tvé království není o světské moci nebo síle. Dej nám moudrost, abychom pochopili a prožili tvé pokorné království ve svých životech už dnes. Proměň nás, abychom sloužili druhým, utěšovali a povzbuzovali tvé pozemské děti.

„Je mezi vámi“

Bože, pomoz nám, abychom ode dneška žili jako občané nebes. Odvráťme oči od sebe a soustředme se na druhé. Všimněme si, který člověk v našem okolí právě teď potřebuje, abychom mu naslouchali? Kdo potřebuje teplé jídlo nebo oblečení pro své děti? Kdo potřebuje slyšet naše svědectví o Ježíšově proměňující moci? Promluv k našim srdcím a zasaď své království do našich životů už dnes.

Další modlitební návrhy

Poděkování a chvály: Poděkujte za konkrétní požehnání a chvalte Boha za jeho dobrotu.

Vyznání: Několik minut věnujte soukromému vyznávání hříchů a děkujte Bohu za jeho odpuštění.

Pokyny: Požádejte Boha, aby vám dal moudrost pro aktuální problémy a rozhodnutí.

Naše církev: Modlete se za potřeby regionální i světové církve (viz samostatný list s potřebami církve).

Místní žádosti: Modlete se za aktuální potřeby členů sboru, rodiny a sousedů.

Naslouchání a odpověď: Udělejte si čas, abyste naslouchali Božímu hlasu a odpověděli chválou nebo zpěvem.

Den sedmý – Staň se tvá vůle jako v nebi, tak i na zemi

„Neboť to, co s vámi zamýšlím, ... jsou to myšlenky o pokoji, ... chci vám dát naději do budoucnosti.“

Jeremjáš 29,11

On je Mistr

Všichni máme plány – dlouhodobé plány a každodenní plány. V modlitbě obvykle hledáme Boží pomoc a požehnání pro své plány místo toho, abychom hledali Boží plány pro nás. Bůh říká: „... znám úmysly, které s vámi zamýšlím“ (Jeremjáš 29,11; ČSP). Chcete-li mít Boží požehnání a zdroje, musíte následovat jeho plán.

V modlitbě říkáme Bohu, co má dělat, jako bychom my byli pánem a on služebníkem. Pamatujte, on je Bůh, on je Mistr. On by nám měl říct, co máme dělat. „Každé ráno se Bohu odevzdej na celý den. Představ mu všechny své plány a pak je realizuj nebo opusť — podle toho, jak tě on povede. Takovým způsobem odevzdáš každý den celý svůj život do Božích rukou“ (*Cesta k vnitřnímu pokoji*, s. 72).

Pamatujte na tuto větu v modlitbě Páně: „*Buď vůle tvá jako v nebi, tak i na zemi.*“ V nebi andělé slouží Bohu. Dá jim úkol a oni ho splní. Jejich odpověď zní: „Ano, Pane,“ a jsou pryč. Žádný z nich mu neříká, co má dělat; nikdo nevyjednává ani netvrdí: „Jsem zaneprázdněn,“ nebo „Udělám to později.“ Nikdo neargumentuje slovy: „Nemám to, co k tomu potřebuji,“ nebo „Mám lepší nápad.“ Když andělům řekne, aby něco udělali, oni jednájí, protože vědí, že jim dává k dispozici všechny potřebné prostředky.

Jednoho dne jsme byli s manželkou na jedenáctihodinové cestě. Jako obvykle jsme hledali Boží plán pro ten den a požádali jsme ho, aby nám ukázal příležitosti ke službě. Asi po pěti hodinách cesty nám zavolal dobrý přítel – kazatel. „Modlete se za mě,“ řekl. „Měl bych jet evangelizovat na Kubu, ale porouchalo se mi auto a autobus také nepřišel.“

Věděl jsem, že žije v oblasti, kterou jsme právě v tu chvíli projížděli, a tak jsem mu řekl: „Kde přesně bydlíš?“ Dal mi číslo sjezdu z dálnice. Blížili jsme se právě k tomuto výjezdu. „Jste blízko,“ vykřikl jsem. „Jak je to možné?“ odpověděl. „Bydlíš přece pět hodin severně ode mě!“ Sjeli jsme z dálnice, dojeli k němu domů, vyzvedli ho a odvezli na letiště. Stihl letadlo a odletěl na Kubu!

Příliš často se stresujeme a selháváme ve svém úsilí, protože jednáme podle svých vlastních plánů. Neznáme celkový obraz. Neznáme budoucnost, ale Bůh ano a on nás miluje.

„Příliš mnoho lidí při plánování skvělé budoucnosti zcela selhává. Nechte Boha plánovat za vás... Bůh nikdy nevede své děti jinak, než jak by samy chtěly být vedeny, kdyby mohly znát konec od počátku a kdyby rozpoznaly slávu účelu, který jako Boží spolupracovníci naplňují“ (*The Ministry of Healing*, s. 479).

Abyste mohli plnit Boží vůli, musíte ji znát, proto byste měli při modlitbě naslouchat Bohu. To, co vám říká, je mnohem důležitější než to, co říkáte vy jemu. „Při získávání poznání Boží vůle potřebujeme mít osobní zkušenost. Jako jednotlivci musíme naslouchat, jak promlouvá k našemu srdci. Když je každý jiný hlas utišen a my před ním v tichu čekáme, mlčení duše činí Boží hlas zřetelnějším“ (*The Ministry of Healing*, s. 58).

Prostřednictvím modlitby mluvíme k Bohu a skrze Slovo mluví Bůh k nám. Modlitba a studium Božího slova jdou vždy ruku v ruce; nikdy by neměly být odděleny. „Bible je Boží hlas, který k nám promlouvá stejně jistě, jako bychom ho mohli slyšet na vlastní uši“ (*Testimonies for the Church*, sv. 6, s. 393).

Bohu můžeme sdělovat své potřeby. Bylo nám řečeno, abychom na něj vložili všechny své starosti (1. Petrova 5,7). Požádat ho o pomoc není nic špatného. Přitom však Boha neinformujete o něčem, co ještě neví; spíše mu dáváte souhlas s jeho pomocí. Bůh nám dal svobodu volby a naši volbu respektuje. Nikdy nezasáhne tak, že by nám vnucoval svou vůli. Čeká, až ho požádáme a zvolíme si jeho pomoc, pak může zasáhnout.

Modlete se, studujte Boží slovo, přemýšlejte o něm. Představte Bohu své potřeby a plány a požádejte o jeho vedení. Udělejte z Božích plánů svou prioritu. Nejprve hledejte Boha, pak důvěřujte, že se postará o všechny vaše potřeby, jak slíbil (Matouš 6,33). Dejte sami sebe k dispozici, abyste mu sloužili a následovali jeho vůli. Řekněte: „Tady jsem, Pane. Použij mě. Ať se dnes v mém životě stane tvoje vůle.“

Modleme se společně.

Modlitební čas (30–45 minut)

Modlitba prostřednictvím Božího slova – Jeremjáš 29,11

„Neboť to, co s vámi zamýšlím, ... jsou myšlenky o pokoji, ... chci vám dát naději do budoucnosti.“

„Neboť to, co s vámi zamýšlím...“

Pane, jsme tak zaneprázdnění svými vlastními cíli. Odpusť nám naši ctižádost, chamtivost a sebestřednost. Místo toho nám ukaž své plány. Nasměruj naše oči, abychom viděli potřeby kolem nás. Nech naše ruce a nohy ochotně sloužit.

„Chci vám dát naději do budoucnosti“

Bože, naše pozemské plány se hroutí a bývají zmařeny, ale tvé plány přetrvávají do věčnosti. Děkujeme ti, že naše neúspěchy nejsou trvalé. Dej nám víru, abychom i dnes mohli nahlédnout do tvého království. Prožívej svůj život v nás.

Další modlitební návrhy

Poděkování a chvály: Poděkujte za konkrétní požehnání a chvalte Boha za jeho dobrotu.

Vyznání: Několik minut věnujte soukromému vyznávání hříchů a děkujte Bohu za jeho odpuštění.

Pokyny: Požádejte Boha, aby vám dal moudrost pro aktuální problémy a rozhodnutí.

Naše církev: Modlete se za potřeby regionální i světové církve (viz samostatný list s potřebami církve).

Místní žádosti: Modlete se za aktuální potřeby členů sboru, rodiny a sousedů.

Naslouchání a odpověď: Udělejte si čas, abyste naslouchali Božímu hlasu a odpověděli chválou nebo zpěvem.

Den osmý – Náš denní chléb dej nám dnes

*„V konání dobra neumdlévejme; neochabneme-li, budeme sklízet v ustanovený čas.
A tak dokud je čas, čiňme dobře všem, nejvíce však těm, kteří patří do rodiny víry.“*

Galatským 6,9.10

Bůh opatří

Jednoho dne jsem strávil určitý čas při řešení financí. Poté, co jsem odložil desátek a menší procento na misi a jiné potřeby a zaplatil všechny účty, jsem dal něco stranou na školné pro naše syny a malá část mi pak zbyla na jídlo a další výdaje po zbytek měsíce. Nasedl jsem do naší dodávky, abych odvezl peníze na školné do školy, a odjel jsem. Hustě přšelo.

Těsně před vjezdem na školní příjezdovou cestu jsem si všiml viditelně utrápené paní. Zastavil jsem dodávku a zjistil jsem, že je to mladá žena, kterou jsem před několika měsíci pokřtil. Plakala.

„O co jde?“ zeptal jsem se. Po chvíli mi sdělila, že spolu s mnoha dalšími přišla o práci, když zavřeli nedalekou továrnu. Poté byla se svými dvěma malými dětmi vystěhována z bytu, protože nemohla zaplatit nájem. A teď už neměli ani žádné jídlo.

Vzal jsem ji do obchodu s potravinami, naplnil vozík jídlem, které jsem zaplatil částí školného. Když jsem ji vezl zpět do školy, zavolal jsem pronajímateli bytu a s obtížemi se mi podařilo vyjednat dohodu, že ze zbylých peněz na školné zaplatím polovinu jejího dluhu a pronajímatel jí druhou polovinu odpustí. Pak jsem zavolal členům sboru a ti zaplatili účet za elektřinu. Poté jsem jí řekl: „Až se postavíš na nohy, pomoz někomu jinému, kdo bude v nouzi.“ Byla tak vděčná.

Vrátil jsem se domů a řekl jsem své ženě, že se obávám toho, z čeho zaplatíme školné. Ona však vesele řekla: „Bůh se postará.“ Když jsem se později odpoledne šel podívat do schránky, našel jsem v ní obálku se šekem. Byla na něm stejná částka, jakou jsem utratil za pomoc oné mladé ženě.

Bůh se o nás stará víc než my o své vlastní děti. Slibuje, že nám bude dán chléb (Izajáš 33,16). Ale všimněte si slova „nám“ ve verši: „*Náš denní chléb dej nám dnes.*“ Ježíš jasně naznačuje, že bychom neměli prosit jen za sebe, ale i za své okolí. Ve skutečnosti Bible jasně říká, že musíme milovat druhé stejně jako sebe (Marek 12,31) a musíme se za druhé i modlit (Jakub 5,16). „*Berte na sebe břemena jedni druhých, tak naplníte zákon Kristův*“ (Galatským 6,2). Učedníci v prvním století to dělali. Byli sjednoceni ve všem, co dělali (Skutky 4,32).

„Naše modlitby nemají být sobeckými žádostmi pouze pro náš vlastní prospěch. Máme prosit, abychom mohli dávat. Princip Kristova života musí být principem našeho života... Máme prosit Boha o požehnání, abychom se mohli sdílet s druhými. Kapacita pro příjem je zachována pouze předáváním. Nemůžeme nadále přijímat nebeský poklad, aniž bychom se o něj sdíleli s lidmi kolem nás“ (*Christ's Object Lessons*, s. 142.143).

Všimněte si, že modlitba Páně nehovoří o chlebu pro zítřek, ale pouze pro dnešek. Izrael mohl sbírat manu vždy jen na jeden den (Exodus 16,4). Bůh nechce, abyste si dělali starosti o zítřek (Matouš 6,34). Žádejte pro dnešek. Žádejte, abyste se mohli dělit. Hledejte požehnání. Než budou Kristovi následovníci kázat, měli by projevit svou lásku k Bohu tím, že budou požehnáním pro své okolí.

Při soudu se Ježíš nebude ptát, zda jste chodili do sboru nebo dělali jiné dobré věci, i když bychom na našich shromážděních neměli chybět (Židům 10,25). Řekne: „Byl jsem nahý, hladový a žízňivý. To, jak jste milovali své okolí, ukazuje vaši skutečnou lásku ke mně“ (viz Matouš 25,31–45).

Bůh vás volá, abyste se modlili za svého bližního, milovali svého bližního a byli požehnáním pro všechny kolem vás. Modleme se společně.

Modlitební čas (30–45 minut)

Modlitba prostřednictvím Božího slova – Galatským 6,9.10

„V konání dobra neumdlévejme; neochabneme-li, budeme sklízet v ustanovený čas. A tak dokud je čas, číňme dobře všem, nejvíce však těm, kteří patří do rodiny víry.“

„V konání dobra neumdlévejme“

Otče, někdy nás služba vyčerpává. Příliš se zaměřujeme na plány a výsledky a zapomínáme, že ty jsi zdrojem veškeré síly. Obrát prosím naše oči k sobě. Oživ naše duše a naplň nás svou nevyčerpatelnou láskou ke strádajícímu světu.

„Neochabneme-li, budeme sklízet v ustanovený čas“

Pane, děkuji ti za slib, že přichází den sklizně. Učiň naše ruce věrnými, když do druhých lidí sázíme semena víry a zaléváme je. Výsledky jsou na tobě!

„Číňme dobro všem“

Bože, dej nám své oči, abychom viděli příležitosti ke službě. Ukaž nám, jak můžeme projevat lásku svým dětem, manželům, manželkám, bližním i členům sboru. Jsme tak rádi, že jsme součástí Boží rodiny!

Další modlitební návrhy

Poděkování a chvály: Poděkujte za konkrétní požehnání a chvalte Boha za jeho dobrotu.

Vyznání: Několik minut věnujte soukromému vyznávání hříchů a děkujte Bohu za jeho odpuštění.

Pokyny: Požádejte Boha, aby vám dal moudrost pro aktuální problémy a rozhodnutí.

Naše církev: Modlete se za potřeby regionální i světové církve (viz samostatný list s potřebami církve).

Místní žádosti: Modlete se za aktuální potřeby členů sboru, rodiny a sousedů.

Naslouchání a odpověď: Udělejte si čas, abyste naslouchali Božímu hlasu a odpověděli chválou nebo zpěvem.

Den devátý – A odpusť nám naše viny, jako i my jsme odpustili těm, kdo se provinili proti nám

„Neboť jestliže odpustíte lidem jejich přestoupení, i vám odpustí váš nebeský Otec.“

Matouš 6,14

Necítila jsem to

Byla stará a mnoho let sloužila jako starší v mém sboru. Teď byla v nemocnici. Když jsem ji navštívil, řekla mi: „Nemodli se za mě, protože jsem ztracena.“ „Proč to říkáš?“ zeptal jsem se. „Bratře kazateli, zhřešila jsem. Když jsem byla mladá, spáchala jsem velký hřích.“ „Prosila jsi Boha o odpuštění?“ „Ach, ano, každý den svého života, ale nikdy mi neodpustil.“ „Jak to víš?“ „No,“ řekla, „necítila jsem to.“ Promluvili jsme si o tom a na konci našeho rozhovoru měla klid a radost.

Jak „cítíte“ odpuštění? Je to hřejivý pocit v těle nebo něco studeného na pravé ruce či lechtání za krkem? Cítíte to?

Bible je jasná. *„Jestliže doznáváme své hříchy, on je tak věrný a spravedlivý, že nám hříchy odpouští a očišťuje nás od každé nepravosti“* (1. Janova 1,9). Neříká, že odpouští jen malé hříchy nebo omezený počet hříchů. Jasně říká, že když vyznáme své hříchy, odpouští je VŠECHNY. Podmínka: Musíte je přiznat. Zaslíbení: Bůh odpouští. Udělejte svůj díl práce a Bůh udělá svůj.

Odpuštění není něco, co můžete cítit nebo vědecky dokázat. Je z víry. Berete vážně Boží slovo a věříte, že Bůh nelže. Nemůžete to vysvětlit, nezasloužíte si to, ale víte, že Bůh to zaslíbil a jeho zaslíbení jsou stoprocentně bezpečná, protože jsou založena na jeho charakteru a jeho slově. Nic není bezpečnějšího než Boží slovo.

Když se přiznáte, v tu chvíli je vám odpuštěno. Ježíš již cenu za váš hřích zaplatil na kříži. On je *„Beránek Boží, který snímá hřích světa“* (Jan 1,29). Jeho krev je dostatečná, v jeho krvi máte odpuštěny všechny své hříchy (Efezským 1,7).

Poté, co hřích vyznáte, musíte projevit víru a rozhodnout se věřit, že Bůh udělá to, co slíbil. *„Uvěřil Abraham Bohu, a bylo mu to počítáno za spravedlnost“* (Římanům 4,3). Pamatujte, že *„spravedlivý z víry bude živ“* (Římanům 1,17). Když věříte, Bůh jedná a je vám odpuštěno. Nesnažte se to vysvětlit nebo si to zasloužit. *„Milostí tedy jste spaseni skrze víru. Spasení není z vás, je to Boží dar“* (Efezským 2,8).

„Skrze tento prostý skutek víry v Boha zplodil Duch svatý ve vašem srdci nový život. Jste jako dítě narozené do Boží rodiny a on vás miluje, jako miluje svého Syna“ (Steps to Christ, s. 52). Odpuštění, spravedlnost, spasení – to vše je přijímáno vírou jako dar.

„Jsi hříšník. Nemůžeš odčinit své minulé hříchy; nemůžeš změnit své srdce a učinit sám sebe svatým. Ale Bůh slibuje, že to všechno pro tebe udělá skrze Krista. Věříš tomu slibu ... Pokud věříš slibu ... Bůh dodává skutečnost ... Nečekej, až budeš mít pocit, že jsi uzdravený, ale řekni: „Věřím tomu; je to tak, ne proto, že to cítím, ale proto, že to Bůh slíbil“ (Steps to Christ, s. 51).

Když upřete své oči na Ježíšův kříž, zhlédnete ten extrémní projev lásky: Ježíš, Stvořitel, je ten, kdo mluví a stane se, ten, před kterým i andělé skrývají tvář, Bůh vesmíru, který sestoupil, aby na sebe vzal lidskou podobu. On, Svatý, vzal na sebe vaše hříchy a osobně za vás zemřel. Bůh zemřel za tebe!

Upřít své oči na jeho kříž. Pak si všimnete, že ti, kdo prožívají milost, se o ni také štědře dělí. Kdo zakusí odpuštění, odpustí. *„Základem všeho odpuštění je Boží nezasloužená láska, svým postojem k druhým pak ukazujeme, zda jsme si tuto lásku skutečně přivlastnili“* (Christ's Object Lessons, s. 251).

Modleme se společně.

Modlitební čas (30–45 minut)

Modlitba prostřednictvím Božího slova – Matouš 6,14

„Neboť jestliže odpustíte lidem jejich přestoupení, i vám odpustí váš nebeský Otec.“

„Jestliže odpustíte lidem jejich přestoupení“

Otče, přiznáváme, že někdy nechceme odpouštět. Osvobod' nás od hořkosti a zášti. Změň naše srdce a nechej skrze nás proudit svou milost na druhé. Proměň naše nepřátele v přátele a spoj naše srdce ve službě tvému království.

„I vám odpustí váš nebeský Otec“

Děkujeme ti, Pane, za nezasloužené dary pokání a vykoupění. Někdy se snažíme přijmout tvé odpuštění a získat tvou milost. Nauč nás přijímat tvé odpuštění s radostí a rozšiřovat tuto milost na ostatní.

Další modlitební návrhy

Poděkování a chvály: Poděkujte za konkrétní požehnání a chvalte Boha za jeho dobrotu.

Vyznání: Několik minut věnujte soukromému vyznávání hříchů a děkujte Bohu za jeho odpuštění.

Pokyny: Požádejte Boha, aby vám dal moudrost pro aktuální problémy a rozhodnutí.

Naše církev: Modlete se za potřeby regionální i světové církve (viz samostatný list s potřebami církve).

Místní žádosti: Modlete se za aktuální potřeby členů sboru, rodiny a sousedů.

Naslouchání a odpověď: Udělejte si čas, abyste naslouchali Božímu hlasu a odpověděli chválou nebo zpěvem.

Den desátý – A nevydej nás v pokušení

„Bůh nemůže být pokoušen ke zlému a sám také nikoho nepokouší.“

Jakub 1,13

Opravdu to Bůh dělá?

Bůh je svatý, on je láska. On nikoho nepokouší, to my pokoušíme sami sebe (Jakub 1,14.15). Přemýšleli jste někdy o tom, co měl Ježíš na mysli, když v modlitbě Páně řekl: „*Nevydávej nás do pokušení*“? Ježíš nenaznačoval, že nás Bůh svádí k hříchu a my ho musíme prosit, aby nás tam netlačil.

Takže, co to znamená? Stejně jako ve většině, ne-li ve všech jazycích, i v řečtině mohou mít slova více než jeden význam. Musíte se tedy podívat na původní slovo a jeho kontext. Řecké slovo pro „vedení“ je „eisphero“. Tento verš lze přeložit jako „nenech nás tam jít, neopouštěj nás tam, nedovol nám tam vstoupit“. Neznamená to „lákat“.

Řecké slovo pro „pokušení“ je „peirasmon“. Lze ho přeložit jako „zkouška, test, protiventství“ atd. Fráze „nevydej nás do pokušení“ tedy může znamenat: „Prosím, neopouštěj mě, protože sám sklouznu do hříchu, nebo zůstanu v hříchu, ve kterém už jsem. Už jsem se do toho dostal,“ nebo „Pokud mě zkoušíš, nenechávej mě samotného nebo to na mně nedopouštěj příliš dlouho, abych neupadl do hříchu.“

Někdy vám Bůh dovolí, nebo vás přímo postaví do konkrétních situací, aby vám pomohl porozumět vašemu srdci a duchovnímu stavu, aby se vám otevřely oči, abyste viděli, jak na tom jste a co potřebujete. Bible říká, že „... *nevíš, že jsi ubohý, bledý a nuzný, slepý a nahý*“ (Zjevení 3,17). Když víte, že jste nemocní, jdete k lékaři, ale jak můžete řešit něco, o čem nevíte?

Když vidíme, jací jsme, uvědomujeme si, jak jsme hříšní, a víme, že potřebujeme Ježíše. „Ti, kdo žijí v blízkosti Pána Ježíše, nejlépe poznávají, jak je člověk křehký a hříšný; zásluhy ukřižovaného a vzkříšeného Spasitele jsou pak jejich jedinou nadějí“ (*Velké drama věků*, s. 309).

Bůh podrobil zkoušce krále Sidkijáše (2. Paralipomenon 32,31). Přísloví 17,3 říká, že Bůh zkouší naše srdce. David se modlil: „Hospodine, zkoumej mě a podrob zkoušce“ (Žalm 26,2). Petr říká, že nemáme být zaskočeni výhnní zkouškou, která na nás přichází (1. Petrova 4,12).

„Pohled na naši hříšnost nás žene k tomu, který může odpustit; když duše, uvědomující si svou bezmocnost, sahá po Kristu, zjeví se v moci“ (*Steps to Christ*, s. 65).

Proto „Náš velký protivník se neustále snaží udržet utrápenou duši daleko od Boha“ (*Prayer*, s. 270). Ví, že pokud se odloučíme od Boha, sklouzneme do hříchu.

V poslední části modlitby Páně se Ježíš snaží podtrhnout tajemství moci a vítězství. Říká, že naší jedinou nadějí je být vždy v Ježíši a mít Ježíše v sobě, nikdy se od něj neoddělit, nikdy od něj neodcházet. „*Kristus ve vás, naděje slávy*“ (Koloským 1,27; ČSP).

Sami nemáme sílu změnit a vyvinout nové srdce. Ale zaslíbení je jasné a bezpečné: „*Kdo je v Kristu, je nové stvoření*“ (2. Korintským 5,17).

Jak se tedy kontrolujete, abyste viděli, kde jste na své duchovní cestě? Ježíš říká, že to můžeme poznávat po ovoci (Matouš 7,16). Jak produkujeme ovoce? Tím, že jsme neustále spojeni s Kristem (Jan 15,1–5) a jsme naplnění jeho Duchem (Galatským 5,22.23).

„Vyznáním víry se lidé dostávají do církve, ale teprve jejich povaha a jednání ukazují, zda jsou s Kristem skutečně spojeni“ (*Touha věků*, s. 433). A pokud v něm neustále zůstáváš, nemusíš chápat, jak on pracuje; jen mu musíš věřit. Zachraňuje všechny, kdo k němu přicházejí (Židům 7,25).

„Jedinou obranou proti zlu je přijmout Krista do svého srdce...“ (*Touha věků*, s. 433).

Bůh vás volá, abyste se bez přestání modlili, neustále vzývali jméno Páně, chodili s ním a v neustálém vědomí jeho přítomnosti a naprosté závislosti na něm se od něho nikdy neoddělovali. To je vaše jediná síla. A slibuje, že když se přiblížíte k Bohu, „*přiblíží se k vám*“ (Jakub 4,8).

Modleme se společně.

Modlitební čas (30–45 minut)

Modlitba prostřednictvím Božího slova – Jakub 1,13

„Bůh nemůže být pokoušen ke zlému a sám také nikoho nepokouší.“

„Bůh nemůže být pokoušen ke zlému“

Otče, děkujeme ti, že jsi poslal Ježíše, aby místo nás vzdoroval zlu a zvítězil nad ním. Ve tvé přítomnosti není vůbec žádná tma, jen dobro a světlo. Víme, že jsi již porazil hřích a smrt a že nás přetváříš ke své podobě. Mějme oči upřené na tebe!

„A sám také nikoho nepokouší“

Pane, prosíme tě, drž nás daleko od pokušení, která by nás mohla oddělit od tebe. Nauč nás utíkat před sobeckými touhami, které nás lákají, a obrať naše oči ke svému neposkvrněnému charakteru. Pomoz nám nenávidět to, co nenávidíš, a milovat to, co miluješ.

Další modlitební návrhy

Poděkování a chvály: Poděkujte za konkrétní požehnání a chvalte Boha za jeho dobrotu.

Vyznání: Několik minut věnujte soukromému vyznávání hříchů a děkujte Bohu za jeho odpuštění.

Pokyny: Požádejte Boha, aby vám dal moudrost pro aktuální problémy a rozhodnutí.

Naše církev: Modlete se za potřeby regionální i světové církve (viz samostatný list s potřebami církve).

Místní žádosti: Modlete se za aktuální potřeby členů sboru, rodiny a sousedů.

Naslouchání a odpověď: Udělejte si čas, abyste naslouchali Božímu hlasu a odpověděli chválou nebo zpěvem.